

เล่า ข่ายวาง

สามก๊ก

ตอน สมรภูมิกวนอู

ความเดิมโจโฉหลังจากลอบฆ่าตั้งโต๊ะไม่ได้ จึงหนีตั้งโต๊ะไปตั้งเมืองจวงพวนแต่ถูกตันก๋งเจ้าเมืองจับได้ ตันก๋งแม้จับโจโฉได้ก็ไม่ได้ส่งตัวโจโฉให้ตั้งโต๊ะแต่กลับพาโจโฉหนีไปด้วยกันโดยทิ้งตำแหน่งเจ้าเมือง จนกระทั่งทั้งสองหนีไปถึงบ้านแปะเฉียว และในระหว่างที่แปะเฉียวออกไปหาซื้อสุรานำมาเลี้ยงโจโฉนั้น โจโฉสำคัญผิดคิดว่าแปะเฉียวจะจับตัวส่งให้ตั้งโต๊ะจึงได้ฆ่าลูกเมียของแปะเฉียวรวมทั้งตัวแปะเฉียว ความเหี้ยมโหดของโจโฉครั้งนี้ตันก๋งรับไม่ได้จึงแยกตัวหนีไปเมืองตองกุ้นเพียงลำพังส่วนโจโฉหนีไปหาบิดาที่เมืองตันลิว

ครั้นถึงบ้านบิดา โจโฉได้เล่าเรื่องทั้งหมดให้บิดาฟังพร้อมทั้งแจ้งความประสงค์ที่จะหากำลังผู้คนไปกำจัดตั้งโต๊ะแต่ยังขาดแคลนทั้งคนและอาวุธในการต่อสู้ ในเมืองตันลิวนั้นมีบุคคลผู้หนึ่งชื่ออูหยองเป็นผู้มีทรัพย์มากได้ให้การสนับสนุนครั้นได้นายทุนโจโฉจัดหาอาวุธยุทโธปกรณ์เพื่อใช้ทำสงคราม ทำป้ายโฆษณาชักชวนผู้มีอุดมการณ์ร่วมกันให้มารวมตัวกันกำจัดตั้งโต๊ะ จากการดำเนินการครั้งนี้ปรากฏว่ามีบรรดาชายหนุ่มสมัครเป็นทหารจำนวนมาก ในจำนวนนี้มีหลายคนภายหลังได้เป็นขุนศึกที่เข้มแข็งของโจโฉเช่น แสหัวตัน

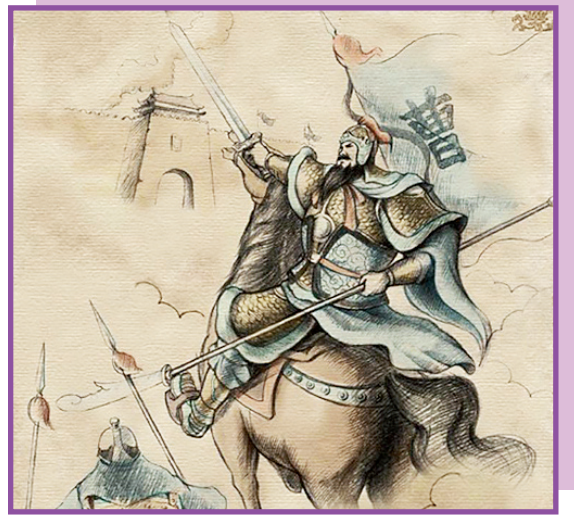
แสหัวเอียน โจหยิน โจหอง ลีเตียน จักจิ้น รวมทั้งทหารเลวอีกเป็นจำนวนมาก โจโฉจัดให้มีการฝึกทหารในการต่อสู้ การใช้อาวุธต่างๆ การเตรียมการของโจโฉล่วงรู้ไปถึงอ้วนเสี้ยวเจ้าเมืองปูดไฮซึ่งไม่ชอบตั้งโต๊ะอยู่เป็นทุนเดิมได้ยกกองทัพซึ่งมีกำลังพลถึงสามหมื่นมารวมมือกับโจโฉ ทั้งสองวางแผนปลอมหนังสือรับสั่งของพระเจ้าเหี้ยนเต้ไปถึงหัวเมืองต่างๆ ว่าโจโฉได้รับบัญชาออกมาประกาศให้หัวเมืองต่างๆ ทราบว่าทุกวันนี้อาณาประชาราษฎร์ได้รับความเดือดร้อนเพราะตั้งโต๊ะเป็นขบถ ฆ่าพระนางโฮเฮาและพระเจ้าหองจูเปียนตั้งตัวเป็นอุปราช หัวเมืองใดมีความซื่อสัตย์ให้ยกกำลังมารวมมือกับโจโฉเพื่อกำจัดตั้งโต๊ะ หนังสือรับสั่งปลอมได้ผล ปรากฏว่ามีหัวเมืองที่ทราบข่าวต่างยกกองทัพที่มีกำลังพลถึงสองหมื่นบ้างสามหมื่นบ้างมารวมกับโจโฉ เจ้าเมืองเหล่านี้ได้แก่อ้วนสุด ฮันฮก ขงมอ เล่าต้าย อองซอง เตียวเมา เตียวโป อ้วนอู่ เป่าลัน ขงเล่ง เตียวเถียว โตเกี้ยว ม้าแท่ง เอียนเอี้ยง ชุนเกี้ยน และกองซุนจ้านที่ได้นำ เล่าปี่ กวนอู และเตียวหุย มาในกองทัพด้วย ครั้นรวมกันได้แล้วทั้งหมดยกไปเมืองลกเอี้ยนและเพื่อให้เกิดเอกภาพในการควบคุมกองทัพหัวเมือง

ทุกคนลงมติให้อ้วนเสี้ยวเป็นนายทัพถืออาญาสิทธิ์ บังคับบัญชานายทัพนายกองทั้งปวง การเข้าตีครั้งนี้ อ้วนเสี้ยวสั่งการให้อ้วนสุดทำหน้าที่เป็นกอง ลำเลียงและให้ซุนเกียนเป็นกองทัพหน้า

ฝ่ายตั้งโต๊ะทราบข่าวศึกที่ยกมาคราวนี้จึง ปรึกษาขุนนางเพื่อหาขุนพลออกไปปราบหัวเมือง เหล่านั้น ลิโป้อาสาออกทำการรบครั้งนี้โดยกล่าว กับตั้งโต๊ะว่า หัวเมืองยกมาทั้งนี้เปรียบเหมือน แผลงเมฆ่า ข้าพเจ้าขออาสายกกองทัพออกไปฆ่าเอง ขณะที่ลิโป้แสดงเจตจำนงออกสู้ศึกครั้งนี้ปรากฏว่ามีขุนพลดีอีกคนหนึ่งเสนอตัวไปแทนเขาผู้นั้นคือ ฮัวหยง ฮัวหยงได้ยินลิโป้พูดเช่นนั้นเขาคุกเข่า คำนับตั้งโต๊ะพูดว่า **ซึ่งจะฆ่าไก่และจะเอาเม็ดฆ่า ไก่ช่านนั้นไม่สมควร ซึ่งการครั้งนี้เป็นแต่หัวเมือง มา.....ข้าพเจ้าขออาสาไปตัดศีรษะ หัวเมืองทั้งปวงมาให้จงได้ ตั้งโต๊ะตัดสินใจส่งฮัวหยง ไปตั้งรับกองทัพโจโฉ ณ ด่านกิสุยก้วน**

แผนการรบของอ้วนเสี้ยวต้องการให้ ซุนเกียนเป็นทัพหน้าเข้าตีตั้งได้กล่าวมาแล้ว แต่แทนที่กองทัพจะได้เดินตามแผนที่วางไว้ เกิดมี ผู้อิฉาขึ้นในกองทัพหัวเมือง เป่าลิ้นนายทหารของ อ้วนเสี้ยวเห็นว่าถ้าให้ซุนเกียนเข้าตีก่อนและชนะศึก ความชอบจะเกิดแก่ซุนเกียนแต่ผู้เดียว จึงคบคิด กับเป่าตั้งน้องชายซึ่งเข้าตีด่านกิสุยก้วนก่อน ผลสุดท้ายเป่าตั้งถูกฮัวหยงฆ่าตายและถูกตัดหัว นำหัวใส่ถังไปให้ตั้งโต๊ะดูเป็นขวัญตา ขณะที่ฮัวหยง กำลังดีใจในชัยชนะครั้งนี้กองทัพของซุนเกียนได้ เข้าตีด่านกิสุยก้วน ผลการรบฮัวหยงเสียนายทหาร ชื่อโฮจิ้น ฮัวหยงต้องหนีเข้าค่าย ซุนเกียนทำอะไร ไม่ได้เพียงแต่ตั้งค่ายยันกันไว้ ระหว่างนั้นซุนเกียน มีหนังสือไปถึงอ้วนสุดให้เร่งส่งเสบียงอาหารมาให้ อ้วนสุดได้รับหนังสือเริ่มระแวงซุนเกียนคิดว่าถ้า

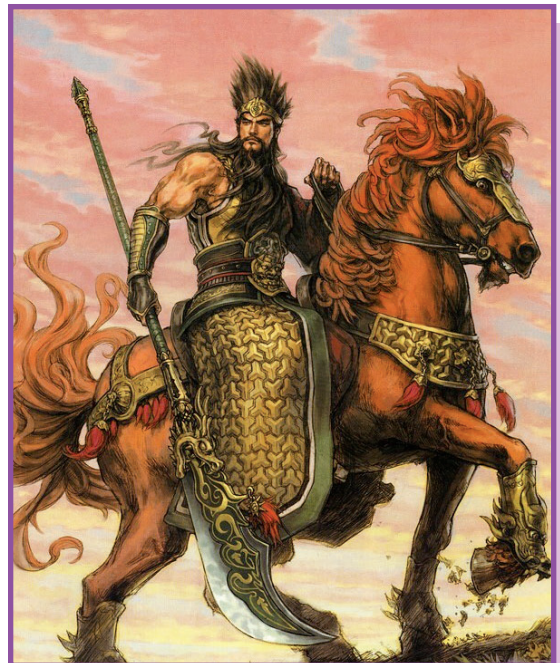

ซุนเกียนชนะซุนเกียนนั้นแหละจะคุมอำนาจ ในเมืองหลวงแทนตั้งโต๊ะ ดังนั้นจึงไม่ยอมส่งเสบียง ให้ตามที่ซุนเกียนร้องขอ ครั้นกองทัพขาดเสบียง อาหาร กำลังพลขาดขวัญกำลังใจ กองทัพของ ซุนเกียนเกิดการระส่ำระสาย ข้าราชการขาดเสบียง อาหารของซุนเกียนรู้ไปถึงฮัวหยงจึงยกกำลังเข้าตี การรบครั้งนี้ซุนเกียนพ่ายแพ้ยับเยินขนาดซุนเกียน ถูกฮัวหยงรุกรไล่จวนเจียนจะได้ตัวอยู่แล้ว โจโฉ ทหารเอกได้สลับหมวกเอาหมวกซุนเกียนมา ใส่แทนแล้วเอาหมวกโจโฉมาให้ซุนเกียน ฮัวหยง จำได้แต่หมวกจึงควมม้าไล่โจโฉแทน โจโฉเห็น จวนตัวได้นำหมวกซุนเกียนครอบต่อไม้ไว้ ทหาร ฮัวหยงเห็นหมวกสำคัญว่าเป็นซุนเกียนระดมยิง เกาทัณฑ์ใส่ต่อไม้กว่าจะรู้ว่าไม่ใช่คนฮัวหยงก็เกือบถูก โจโฉซึ่งชักม้าหวนกลับมาจะฆ่าฮัวหยงซึ่งแผลอึง ต่อไม้อยู่ แต่ฮัวหยงรู้ตัวและได้ฆ่าโจโฉในที่สุด ซุนเกียนพ่ายแพ้ครั้งนี้ได้กลับไปรายงานให้อ้วนเสี้ยวทราบ อ้วนเสี้ยวเรียกประชุมนายทัพหัวเมือง เพื่อจัดหาขุนพลมือดีที่คาดว่าเอาชนะฮัวหยงได้ ขณะที่กำลังประชุมอยู่นั้นอ้วนเสี้ยวเหลือบเห็นเล่าปี่ กวนอูและเตียวหุยซึ่งยืนอยู่หลังกองซุนจ้าน อ้วนเสี้ยวจึงถามกองซุนจ้านว่าคนที่ยืนอยู่ด้านหลัง

เป็นใคร กองขุนจ้านแนะนำว่าชื่อเล่าปี่เป็นเชื้อพระวงศ์พระเจ้าเหี้ยนเต้ อ้วนเสี้ยวครั้นรู้ว่าเล่าปี่เป็นเชื้อพระวงศ์จึงเชิญให้นั่ง ขณะเดียวกันนั่นเอง ฮัวหยงได้นำกำลังทหารมาร้องทำอยู่หน้าค่ายพร้อมนำหมวกของขุนเกียนแขวานไม้กวัดแกว่งไปมาเพื่อเยาะเย้ย นายทัพนายกองของอ้วนเสี้ยวมองเห็นกันจะหาผู้ใดอาสาไปต่อสู้ ขณะนั้นเองยูลิตทหารเอกของอ้วนสุดอาสาออกไปสู้กับฮัวหยง ปรากฏว่ายูลิตไม่พ่นคมง้าวของฮัวหยง พัวหงทหารเอกของฮันฮกขออาสาแก้ตัว ครั้งนี้พัวหงก็เอาศิระะไป เช่นคมง้าวของฮัวหยงอีกคน แมงทัพนายกองของฝ่ายหัวเมืองตกใจเพราะได้เสียทหารเอกไปถึงสามคนโดยฝีมือของฮัวหยง เช่น โจเมา ยูลิต และพัวหง อ้วนเสี้ยวมองหานายทัพคนอื่นออกสู้รบทุกคนเจียบกริบ เจ้าเมืองต่างๆ ไม่ยอมส่งชื่อขุนพลของตนออกไปสู้รบ ขณะที่อ้วนเสี้ยวรอคำตอบนั้นเองปรากฏว่ามีทหารม้าเลวคนหนึ่งเสนอตัวเองขึ้นมาในประชุม เขาผู้นั้นคือกวนอูน้องร่วมสาบานของเล่าปี่ กวนอูอาสาว่า **ข้าพเจ้าจะขออาสาไปตัดศิระะฮัวหยงมาให้ท่าน** อ้วนเสี้ยวได้ยินหันหน้ามองผู้อาสาอื่นถามผู้อาสาว่าเป็นใครมีตำแหน่งอะไร กองขุนจ้านแนะนำว่าเป็นน้องเล่าปี่มีตำแหน่งเป็นทหารม้ามือเกาทัณฑ์ อ้วนเสี้ยวพอได้ยินชื่อตำแหน่งผู้อาสา เขาหวาดกวนอูทันทีว่าเป็นเพียงทหารเลวจะมาดูหมิ่นฝีมือนายทัพนายกองมากไป ในกองทัพหัวเมืองยังมีขุนพลที่มีฝีมืออีกมาก ต่ำเสร็จจึงไล่ให้กวนอูออกไปให้พ้นในที่ประชุมนั้นโจโฉประชุมร่วมอยู่ด้วยได้พูดกับอ้วนเสี้ยวว่า ดูรูปร่างของกวนอูใหญ่โตฮัวหยงคงไม่ทราบที่เราส่งทหารเลวออกไปสู้ด้วย ในเมื่อกวนอูอาสาถึงลองให้ไปดูก่อน ถ้าไม่ได้ผล ฟ่ายแพ้ม้าจึงคิดลงโทษภายหลัง ขณะที่โจโฉพูดกับอ้วนเสี้ยวอยู่นั้นกวนอูได้ให้คำสัญญาว่า **ข้าพเจ้าอาสาออกไปครั้งนี้**

ถ้าไม่ได้ศิระะของฮัวหยงมา ขอให้ท่านจงเอาศิระะของข้าพเจ้าไว้แทนเถิด อ้วนเสี้ยวยอมให้กวนอูออกรบกับฮัวหยง ก่อนที่กวนอูจะออกจากที่ประชุม โจโฉรินสุราซึ่งยังร้อนให้กวนอูดื่มเพื่อสนองน้ำใจ แทนที่กวนอูจะรับสุรามาดื่มเขากลับพูดว่า **ซึ่งท่านจะให้สุรากินนั้นขอให้ท่านดไว้ก่อน** เมื่อใด **ข้าพเจ้าออกไปได้ศิระะของฮัวหยงมาแล้ว** **ข้าพเจ้าจึงจะรับเอาสุราของท่าน** พุดจบกวนอูพาทหารจำนวนหนึ่งออกไปสู้กับฮัวหยง การรบของกวนอูกับฮัวหยงครั้งนี้มันเสียงม้าตีกลองตีคังกระหึ่มเป็นที่เร้าใจนายทัพนายกองของอ้วนเสี้ยวเป็นอย่างยิ่งจนอดใจไม่ได้ต้องพากันออกไปดูการสู้รบที่ประตูด้าย โอกาสไม่เข้าข้างบุคคลเหล่านี้เพราะปรากฏว่าเมื่อไปถึงประตูด้ายเห็นเพียงกวนอูหัวห้าวของฮัวหยงมาโยนทิ้งที่ประตูด้าย โจโฉเป็นคนแรกรีบวิ่งไปค้ำับกวนอูพร้อมทั้งยื่นจอกสุราที่รินไว้ให้ก่อนกวนอูออกรบ กวนอูรับสุรามาดื่มซึ่งสุรานั้นยังอุ่นอยู่

ฝ่ายเดียวหุยน้องร่วมสาบานของเล่าปี่อีกคน ครั้นเห็นกวนอูชนะอารามดีใจขออาสาอ้วนเสี้ยวไปฆ่าตั้งโต๊ะด้วยตนเอง การอาสาของเตียวหุย อ้วนเสี้ยวโกรธมากถือเป็นการหักหน้าแม่ทัพนายกองเพราะเตียวหุยขณะนั้นสถานภาพทางทหารมีตำแหน่งเป็นเพียงทหารเลวคนหนึ่งเท่านั้น จึงตวาดไปว่า **ตัวนั้นเป็นแต่ทหารเลว งามอาจเข้ามาอาสาหักหน้าผู้ใหญ่ทั้งนี้เห็นเป็นการหยาบช้านัก** และให้ไล่ออกจากที่ประชุม โจโฉได้ยินอ้วนเสี้ยวไล่เตียวหุยเช่นนั้นจึงห้ามแล้วพูดว่า **อันอย่างธรรมเนียมศึกนั้นถ้าผู้ใดมีความชอบในการสงครามก็จะปูนบำเหน็จตามสมควร ถ้าผู้ใดกระทำความผิดก็จะลงโทษ มาถืออริยยศในท่ามกลางศึกนี้ไม่ควร** คำพูดของโจโฉทำให้อ้วนเสี้ยวไม่พอใจยิ่งขึ้นเพราะเห็นว่าเป็นการพูดเข้าข้างเตียวหุยถึงขนาดกล่าวประชดโจโฉว่าถ้าจะเอาทหารเลวมาเป็นขุนศึกเช่นนี้ขอยกกองทัพกลับเมืองดีกว่า ซึ่งโจโฉต้องพูดปลอบประโลมว่า **ขัดข้องแต่เนื้อความเพียงนี้จะละการใหญ่เสียนั้นไม่ควร** จากนั้นเจ้าเมืองต่างๆ ก็นำทหารกลับเข้าค่ายของตน ฝ่ายโจโฉครั้งกลับเข้าค่ายของตนแล้วยังติดใจในฝีมือลายมือของกวนอูถึงขนาดลงทุนนำสุราอย่างดีพร้อมเปิดไก่อบายไปให้เล่าปี่ กวนอู เตียวหุยถึงค่ายพัก

ท่านผู้อ่านที่เคารพท่านอ่านสามก๊กซึ่งผู้เขียนได้นำมาเรียบเรียงอย่างย่อๆ ถึง ๓ ตอนท่านเห็นว่าอ้วนเสี้ยวเป็นคนเช่นไร ตอนโฮจิ้นให้กองทัพหัวเมืองยกเข้ามาเพื่อกำจัดลิบซันที่เป็นความคิดของอ้วนเสี้ยวที่เสนอความคิดให้โฮจิ้นดำเนินการ กวนอูอาสาสู้กับฮัวหยง อ้วนเสี้ยวย้อนถามกวนอูว่าคุณเป็นใคร มีตำแหน่งอะไรในกองทัพ เตียวหุยอาสาจับตั้งโต๊ะอ้วนเสี้ยวกล่าวหาว่าเป็นการหักหน้าผู้ใหญ่ในกองทัพ ท่านผู้อ่าน

ลองหลับตาเปรียบเทียบความเป็นผู้นำระหว่างอ้วนเสี้ยวกับโจโฉซึ่งทั้งสองจะมีบทบาทต่อไปในภายหน้า โจโฉนั้นตอนโฮจิ้นมีหนังสือให้กองทัพหัวเมืองเข้ามาจับซันที่โจโฉได้ห้ามไว้ดังนี้ **ซันที่ลิบซันซึ่งหยาบช้านั้น มีสติปัญญาเป็นใหญ่อยู่คนเดียวสองคนดอก ถ้าจะคิดจับเอาแต่นายใหญ่นั้นฆ่าเสียก็จะทำได้โดยง่าย ทำไมจะให้ร้อนถึงหัวเมืองยกเป็นกระบวนทัพเอิกเกริกมาเล่า แต่โฮจิ้นไม่เชื่อฟัง กลับไปเชื่ออ้วนเสี้ยว กวนอูมีโอกาสดูฝีมือให้เป็นที่ประจักษ์เพราะโจโฉเป็นผู้สนับสนุน อ้วนเสี้ยวไล่เตียวหุยออกนอกห้องประชุม โจโฉได้ปราชัยภาพของอ้วนเสี้ยวและโจโฉต่างกันมาก อ้วนเสี้ยวถือยศถือศักดิ์หยิ่งยะโสในอำนาจหน้าที่ โจโฉเอาผลงานเป็นหลักยศศักดิ์เป็นรอง ถ้าจะถามท่านผู้อ่านว่าท่านอยากเป็นผู้นำเช่นใคร คำตอบคาดเดาได้ว่าทุกคนอยากเป็นผู้นำเช่นโจโฉ ดังนั้นขอให้ท่านลองมองดูตัวเองก่อนว่าท่านได้ให้โอกาสลูกน้องแสดงฝีมือบ้างหรือไม่ หรือว่าทุกอย่างอ้วนรับผิดชอบเพียงคนเดียว ถ้าเป็นเช่นนั้นท่านเป็นผู้นำได้เพียงแค่อ้วนเสี้ยวเท่านั้น โอกาสที่จะเป็นผู้นำเช่นโจโฉนั้นแม้เพียงแค่ฝันท่านยังไม่มีโอกาสจะได้ฝัน ฉบับหน้าค่อยพบกันใหม่ นะครับ...!!!**